

17.2.2017

Valtiovarainministeriö
Vero-osasto

Lausuntopyyntönnö 3.1.2017 VM146:00/2016

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi tavaroiden maahantuonnin arvonlisäverotuksen siirtämistä Verohallinnolle koskevaksi lainsäädännöksi

Tulli esittää lausuntonaan asiassa seuraavaa:

1. Yleisperustelut

Toimivallan jako maahantuonnin arvonlisäverotuksessa esitetään tehtäväksi pääsääntöisesti sillä perusteella, onko maahantuoja arvonlisäverovelvollisten rekisterissä vai ei. Esityksen perusteluissa olisi paikallaan tuoda esille, että ilmoittaja voi olla rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi eri rooleilla, joita voi olla useampia samanaikaisesti. Näitä rooleja ovat Verohallinnosta saadun tiedon mukaan ainakin seuraavat: arvonlisäverovelvollinen liiketoiminnan perusteella, arvonlisäverovelvollinen kiinteistön käyttöoikeuden luovutuksen perusteella, ulkomaalainen arvonlisäveroilmoituksenantovelvollinen, arvonlisäverovelvollinen oston tai oman käytön perusteella, arvonlisäverovelvollinen porotalouden perusteella ja arvonlisäverovelvollinen alkutuottajana. Valtiovarainministeriön mukaan arvonlisäverovelvollisten rekisteriin voi tulla merkityksi missä tahansa näistä rooleista. Ilmeisesti siis riittää, että ilmoittaja on arvonlisäverovelvollisten rekisterissä jollakin näistä rooleista, jolloin toimivalta on Verohallinnolla. Tämä olisi hyvä tuoda esille hallituksen esityksen perusteluissa.

Luonnoksen 2.1.4 kohta Maahantuonnin arvonlisäverotusta koskeva Suomen lainsäädäntö ja käytäntö

Väliotsikon Ilmoittamisvelvollisuus ja veron määrääminen (alkaen sivulta 13) toisen kappaleen lopussa on sulkeissa oleva virke, jonka mukaan ennen tulli-ilmoituksen täyttämistä on selvitettävä tavaran tullinimike. Tulli ehdottaa, että virke jätettäisiin pois lopullisesta hallituksen esityksestä, koska tullinimike on vain yksi lukuisista tiedoista, jotka ilmoittajan on selvitettävä ennen tulli-ilmoituksen antamista. Saman väliotsikon viimeisen kappaleen viimeisessä virkkeessä todetaan, että kun velka on maksettu, reskontrajärjestelmä saa tästä tiedon ja vapauttaa vakuuden vakuusjärjestelmästä. Pitäisi sanoa, että kun velka on maksettu, reskontrajärjestelmästä lähetetään tieto maksusta vakuusjärjestelmään, joka vapauttaa vakuuden.

17.2.2017

Väliotsikon Ahvenanmaan ja muun Suomen välinen maahantuonti (alkaen sivulta 18) kuudennessa kappaleessa puhutaan lähettäjistä ja vastaanottajista käteisasiakkaan ilmoitusmenettelyn yhteydessä. Viejä ja tuoja sopisivat tähän paremmin.

Saman väliotsikon seitsemännessä kappaleessa todetaan, että edustajat antavat ilmoituksia hyväksikäyttäen omaa veroraja-asiakkuusstatustaan. Asiakkuusstatuksen sijaan voisi käyttää termiä verorajanumero. Lisäksi voisi selvytyden vuoksi tuoda esille, että tämän numeron käyttö liittyy pidennettyyn ilmoitus- ja maksuaikaan, jota käsitellään kahdeksannessa kappaleessa. Edelleen seitsemännessä kappaleessa, kun käsitellään rekisteröityä veroraja-asiakkuutta ja arvonlisäveron vähennysoikeutta, tulisi erottaa tilanne, jossa välillinen edustaja toimii yksityishenkilön tai arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitsemättömän lukuun. Tällöin maahantuonnin arvonlisävero ei ole vähennyskelpoinen.

Luonnoksen 2.1.8 kohta Tullin ja Verohallinnon välinen tietojen vaihto ja muu yhteistyö

Kohdan (alkaen sivulta 28) ensimmäisessä kappaleessa todetaan, että Tulli on välittänyt Verohallintoon säännöllisesti ulkomaankaupan tilastotietoja. Näiden lisäksi Tulli toimittaa säännöllisesti tietoja Verohallinnolle arvonlisäverolain 94 b §:n mukaisista maahantuonneista Euroopan unionin sisäkaupan verovalvontaa varten sekä tietoja arvonlisäverolain 100 §:ssä tarkoitetuista tapauksista.

Luonnoksen 3.1 kohta Tullin ja Verohallinnon verotus- ja valvontaprosessien erojen arviointia ja esityksen tavoitteet

Kohdan (alkaen sivulta 31) kolmannessa kappaleessa todetaan, että Verohallinnon toimittama arvonlisäverotus on yksinkertaista ja kustannustehokasta. Tämä antaa hieman yksipuolisen kuvan. Myös Tullin toimittama arvonlisäverotus on yksinkertaista ja kustannustehokasta, koska se hoidetaan Euroopan unionin ulkopuolelta tuotavien tavaroiden pakollisen tulliselvityksen yhteydessä yhden luukun periaatetta noudattaen.

Kohdan kolmanneksi viimeinen kappale kuuluu seuraavasti:

"Useimmissa EU:n jäsenvaltioissa sovelletaan maahantuonnin arvonlisäverotuksessa lykättyä menettelyä. Monikansalliset yritykset saattavat maahantuoda tavarat sellaisen jäsenvaltion kautta, joka soveltaa lykättyä menettelyä, ja kuljettaa sen jälkeen tavarat verottomasti Suomeen. Tämä voi vaikuttaa siihen, että kaupan investoinnit suuntautuvat lykättyä menettelyä käyttäviin maihin."

Epäselväksi jää, mitä tällä tarkoitetaan, jos arvonlisävero kannetaan joka tapauksessa lopullisessa kulutusmaassa eli Suomessa.

Luonnoksen 3.3.1 kohta Maahantuonnin arvonlisäverotuksen toimivaltaa koskeva perussääntö

Kohdan (alkaen sivulta 34) toisen kappaleen mukaan ratkaiseva ajankohta maahantuonnin arvonlisäveron toimivallan määräytymiselle olisi arvonlisäveron suorittamisvelvollisuuden syntymishetki. Tästä saa käsityksen, että 1.1.2018 jälkeen määrättävästä arvonlisäverosta huolehtisi Verohallinto eikä Verohallinnolla

17.2.2017

olisi toimivaltaa siihen maahantuonnin arvonlisäveroon, joka on määrätty ennen 1.1.2018. Nykyisellään Tullin verosaatavien hallintajärjestelmä kirjaa kaiken maahantuonnin arvonlisäveron käyttäen vain yhtä verolajikoodia eikä verosaatavien hallintajärjestelmä erottele säännösten mukaisen maahantuonnin yhteydessä kannettavaa arvonlisäveroa säännösten vastaisen tuonnin arvonlisäverosta. Näin ollen nämä kaksi erilaista maahantuonnin arvonlisäveron kantotilannetta eivät ole teknisesti eroteltavissa Tullilta siirtyvään ja Tullille jäävään arvonlisäveroon. Tästä syystä onkin käytännössä välttämätöntä, että Tullilla 31.12.2017 avoinna olevat molemmantyyppiset arvonlisäverosaatatavat jäisivät edelleen Tullin kannettaviksi sekä tarvittaessa perittäviksi. Lisäksi 31.12.2017 avoinna olevan Tullin määräämän säännösten mukaisen maahantuonnin arvonlisäveron uudelleenkohdistaminen oikealle kalenterikuukaudelle Verohallinnossa voisi aiheuttaa hankaluuksia, koska kohdistamistoimenpiteitä jouduttaisiin tekemään jopa viidelle vuodelle takautuvasti. Edellä esitetty vaikuttaa myös oikaisuun, koska kummankintyyppisten arvonlisäverojen jäädessä Tullille sen pitää huolehtia niihin liittyvistä oikaisutapauksista niiden tapausten osalta, joita koskeva alkuperäinen päätös on tehty viimeistään 31.12.2017.

Tullilla on syytä olla 1.1.2018 lukien myös mahdollisuus sekä toimivalta pitää hallussaan vakuuksia, jotka on vaadittu kyseistä päivämäärää aiemmin turvaamaan säännösten mukaisen maahantuonnin yhteydessä kannettavan arvonlisäveron perintätoimia. Tämän toimivallan ajallinen ulottuvuus on enintään 31.12.2022 saakka, jolloin vuonna 2017 määrättyt maahantuonnin arvonlisäverot vanhenevat eikä niitä voida siten enää periä.

Toisessa kappaleessa todetaan myös, että tullauspäätöstä ei välttämättä tehdä yhtä aikaa tullii-ilmoituksen hyväksymisen kanssa, vaan se voidaan tehdä vasta tullausilmoituksen (pitää siis olla tullii-ilmoituksen) hyväksymisen jälkeen, esimerkiksi lisäselvityksen hankkimiseksi. Lisäksi todetaan, että luottoasiakkaiden osalta tullauspäätös tehdään vasta täydentävän ilmoituksen antamisen jälkeen. Tullauspäätöstä ei kuitenkaan koskaan tehdä samaan aikaan tullii-ilmoituksen hyväksymisen kanssa, vaan aina sen jälkeen. Lisäksi täydentävän ilmoituksen jälkeinen tullauspäätös tehdään vain, jos kysymyksessä on yksinkertaistettu menettely.

Luonnoksen 3.3.2 kohta Verotusmenettely, ajallinen kohdistaminen, verovelvollisuus ja veron peruste

Kohdan (alkaen sivulta 35) toisessa kappaleessa todetaan, että arvonlisäveron poistaminen yleisvakuudesta ei aiheuttaisi merkittävää verovajeriskiä. Kuitenkin luottoriski nousee väijäämättä, kun valtion saatavia ei enää turvata vakuudella.

Neljännessä kappaleessa todetaan nykyisen arvonlisäverolain 86 b §:n 1 momentista, että asiamiehen toimiessa omissa nimissä päämiehen lukuun, eli välillisessä edustuksessa, verovelvollinen on asiamies. Lisäksi todetaan, että koodeksin mukaan välillisen edustuksen tilanteessa tullivelallisia ovat sekä päämies että asiamies. Neljännen kappaleen viimeisessä virkkeessä todetaan kuitenkin, että arvonlisäverolain 86 b §:n 2 momentin nojalla tällainen välillinen asiamies on verovelvollisen lisäksi vastuussa veron suorittamisesta. Tullin mielestä tässä on ristiriita. Viimeisessä virkkeessä tulisi lukea, että arvonlisäverolain 86 b §:n 2 momentin nojalla välillisen asiamiehen päämies on välillisen asiamiehen

17.2.2017

lisäksi vastuussa veron suorittamisesta. Tulliterminologiassa välillisestä asiamiehestä käytetään nimitystä välillinen edustaja.

Kuudennessa kappaleessa todetaan, että asiamiehen tulisi jatkossa myös välillisessä edustuksessa merkitä tullilmoitukseen päämiehen henkilötunnus, jos kyseessä on luonnollisen henkilön yksityistuntu, ja muiden tilanteiden osalta päämiehen yritys- ja yhteisötunnus, koska tällä perusteella ratkaistaisiin se, onko Tulli vai Verohallinto toimivaltainen. Yritys- ja yhteisötunnus ei kuitenkaan yksinään ratkaise toimivaltaa, koska jos yritys ei ole arvonlisäverovelvollisten rekisterissä, Tulli on toimivaltainen kantamaan arvonlisäveron.

Yhdeksännessä kappaleessa mainittua Verohallinnon mahdollisuutta hakea vertailutiedot ja niiden muutokset Tullin järjestelmistä ei ole suunnitteilla.

Luonnoksen 3.3.3 kohta Valvonnan turvaamiseen liittyvät ehdotukset

Väliotsikon Lykätyn menettelyn vaikutuksista valvontaan ja petosmahdollisuuksiin (alkaen sivulta 38) neljännessä kappaleessa pitäisi mainita menettelyn 42 yhteydessä myös menettely 63, koska kumpikin liittyy arvonlisäverolain 94 §:ään. Menettelyssä 63 on kysymys tilanteesta, jossa jälleentuodaan EU:n tullialueen ulkopuolelta tavaraa, joka on ollut ulkoisessa jalostuksessa tai viety väliaikaisesti ja tavarahan maahantuonti on AVL 94 b §:n mukaan verotonta, eli tavarahan tuontikuljetus päättyy toisessa jäsenvaltiossa ja tavara on yhteisömyyntinä verotonta ja maahantuoja on elinkeinonharjoittaja. Neljännessä kappaleessa todetaan myös seuraavaa:

"Tavarat voidaan nykyään saada verotta haltuun myös esimerkiksi asettamalla tavarat varastointimenettelyyn. Tällöin tavarat ovat kuitenkin tullivalvonnassa menettelyn päättämisen saakka."

Tässä ilmeisesti tarkoitetaan tullivarastointia, koska tullivarastointimenettelyssä tavarat ovat tullivalvonnassa.

Väliotsikon Tullin ja Verohallinnon välinen tietojen vaihto ja muu yhteistyö (alkaen sivulta 45) kolmannessa kappaleessa mainittua Verohallinnon mahdollisuutta noutaa tarpeelliset tullaustiedot ja niiden muutokset sisältävä tiedosto Tullin järjestelmistä ei ole suunnitteilla.

Luonnoksen 3.3.4 kohta Ahvenanmaan ja muun Suomen väliset tuonnit sekä tuonnit muista jäsenvaltioista Ahvenanmaalle

Kohdan (alkaen sivulta 46) toisessa kappaleessa todetaan, että Verohallinto ei saisi Tullilta muita vertailutietoja tuonnin verotuksen valvontaa varten kuin Tullin sähköisesti säilyttämien rahtikirjojen sisältämät tiedot. Kysymyksessä olevassa virkkeessä pitäisi mainita myös kauppalaskujen sisältämät tiedot.

Kolmannessa kappaleessa todetaan, ettei Ahvenanmaan ja muiden jäsenvaltioiden välisissä tuonneissa Ahvenanmaalle tehdä tullauspäätöksiä. Vaikka tulleja ei kanneta, näissä tilanteissa tehdään kuitenkin tullauspäätös.

17.2.2017

Kohdan viimeisen kappaleen alussa puhutaan arvonlisäverovelvollisten tuonneista. Tämä ehdotetaan muutettavaksi arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkittyjen tuonneiksi, koska kaikki ilmoittajat maahantuonnissa ovat verovelvollisia, myös yksityishenkilöt.

Luonnoksen 4.1 kohta Taloudelliset vaikutukset

Kohdan (alkaen sivulta 49) toisessa kappaleessa puhutaan sekä arvonlisäverovelvollisista että arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkityistä. Tulli ehdottaa, että käytettäisiin pelkästään jälkimmäistä termiä (ks. myös edellä luonnoksen 3.3.4 kohdan osalta esitetyn viimeinen kappale).

Kohdan seitsemännessä kappaleessa puhutaan tavaroiden asettamisesta varastointimenettelyyn. Ilmeisesti tässä tarkoitetaan tullivarastointimenettelyä (ks. myös edellä luonnoksen 3.3.3 kohdan osalta esitetty).

Luonnoksen 4.2 kohta Vaikutukset henkilöstön asemaan

Kohdan (alkaen sivulta 51) toisessa kappaleessa mainitun siirtymäkauden pituutta ei määritellä.

Luonnoksen 4.4 kohta Muut kuin taloudelliset vaikutukset verovelvollisille

Kohdan (alkaen sivulta 53) ensimmäisessä kappaleessa todetaan, että tullilmoituksella ei enää ilmoitettaisi muun muassa arvonlisäveron määrää. Sitä ei nykyisinkään ilmoiteta, vaan Tulli laskee arvonlisäveron määrän.

Samassa kappaleessa todetaan, että jos tullia ei ole maksettava, tuojan ei enää tarvitsisi hallinnoida arvonlisäveron maksua erikseen Tullille. Epäselväksi jää, mitä tällä halutaan sanoa. Tavarantoimittajan tuonti voi olla tullitonta EU:n tullittomuusasetuksen, unionin tullikoodeksin tai kansallisen tullilain nojalla. Tullin määrä voi olla myös nolla sovellettavan tullinimikkeen vuoksi. Kaikissa edellä mainituissa tilanteissa tuojan on annettava tullilainsäädännössä edellytetyt ilmoitukset Tullille.

Kolmannessa kappaleessa todetaan, että Tullin menettelyssä kolmen vuoden määräaika [veron määräämiselle ja muutoksenhauille] lasketaan siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt. Lisäksi sanotaan, että valitettaessa Tullin oikaisupäätöksestä Helsingin hallinto-oikeuteen valitusajaksi on kolme vuotta tullivelan syntymisestä tai 60 päivää tiedoksisaannista. Tullivelan tiedoksiantoajaksi on kolme vuotta tullivelan syntypäivästä tai, ja jos velka on syntynyt sellaisen teon seurauksena, joka olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, viisi vuotta tullivelan syntypäivästä. Kolmen vuoden pituinen valitusajaksi alkaa kulua tullivelan tiedoksisaannista eikä velan syntymisestä. Valitusajaksi on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista.

2. Säännösluonnokset

2.1 Arvonlisäverolaki

17.2.2017

160 §:n 2 momentti

Ehdotetun säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan (sivu 63, ensimmäinen kappale), että säännöstä sovellettaisiin myös 86 a §:n 4 momentin mukaisissa tilanteissa eli tuotaessa tavaraa EU:n tullialueelta EU:n veroalueelle. Perusteluissa olisi aiheellista mainita myös tilanteet, joissa tavaraa tuodaan EU:n tullialueelta, esimerkiksi Ruotsista, EU:n veroalueen ulkopuoliselle alueelle, kuten Ahvenanmaalle.

190 §

Ehdotuksen mukaan Tulli antaisi ennakkoratkaisun, jos hakijaa ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin ennakkoratkaisun antamishetkellä. Ennakkoratkaisun antamishetkellä tarkoitetaan ilmeisesti päätöksen tekohetkeä. Ennakkoratkaisuhakemuksen käsittely kestää noin 2 – 4 viikkoa ja edellyttää yleensä lisäselvitystä asiakkaalta. Jos siis asian käsittelyn ollessa Tullissa kesken hakija merkitään arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, hakemus pitäisi siirtää Verohallinnolle. Tämän vuoksi olisi tarkoituksenmukaista, että toimivalta ratkaistaisiin ennakkoratkaisuhakemuksen vireille tulon perusteella.

2.2 Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön*22 §*

Ehdotetun säännöksen mukaan pidennetty ilmoitus- ja maksuaika koskisi vain tapausta, jossa välillisen edustajan päämies on luonnollinen henkilö eikä tuonti liity tämän harjoittamaan liiketoimintaan. Tulli ehdottaa pidennetyn ilmoitus- ja maksuajan laajennettavaksi koskemaan myös tapausta, jossa välillisen edustajan päämies on muu kuin luonnollinen henkilö, jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Tällöin välillinen edustaja voisi hyödyntää pidennettyä ilmoitus- ja maksuaikaa myös silloin, kun hänen päämiehensä on esimerkiksi säätiö, kunta tai valtion viranomainen.

Ehdotetun 22 §:n yksityiskohtaisten perustelujen (alkaen sivulta 64) neljännen kappaleen lopussa sanotaan näin: "Tämän vuoksi poikkeuslain 22 §:n 2 momentissa säädettäisiin tätä koskeva poikkeus koskien tilannetta, jossa välillinen asiamies toimii yksityishenkilön nimissä." Välillinen asiamies (tullitermologiassa välillinen edustaja, kuten jo aiemmin on todettu) toimii omissa nimissään, mutta toisen lukuun. Siksi kysymyksessä oleva virke tulisi muuttaa kuulumaan näin: "Tämän vuoksi poikkeuslain 22 §:n 2 momentissa säädettäisiin tätä koskeva poikkeus koskien tilannetta, jossa asiamies toimii omissa nimissään, mutta yksityishenkilön lukuun."

Yksityiskohtaisten perustelujen kuudennessa kappaleessa todetaan, että yksityishenkilöiden muista jäsenvaltiosta tekemissä tuonneissa välillisen edustajan käyttäminen on harvinaista. Tällaisia tapauksia on kuitenkin yli tuhat vuodessa, joten kyseessä ei ole kovin harvinainen ilmiö.

17.2.2017

3.3 Laki oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä

29 §

Ehdotetun säännöksen yksityiskohtaisten perustelujen (alkaen sivulta 65) toisen kappaleen mukaan Tulli muodostaisi tarpeellisista tullaustiedoista ja niiden muutoksista päivittäin tiedoston Verohallinnolle, jonka Verohallinto noutaisi Tullin järjestelmästä. Kuten on jo todettu edellä tämän lausunnon sivulla 4, tällaista Verohallinnon mahdollisuutta noutaa kysymyksessä oleva tiedosto Tullin järjestelmistä ei ole suunnitteilla.

3. Muut asiat

Tulli haluaa kiinnittää huomiota eräisiin oikaisutilanteita koskeviin kysymyksiin. Koska ne eivät suoranaisesti liity hallituksen esityksen sisältöön, Tulli toimittaa ne erikseen valtiovarainministeriölle ja Verohallinnolle jatkokäsittelyksi yhdessä Tullin kanssa.

4. Lopuksi

Oma-aloitteisessa ja lykättyssä verotuksessa asiakas saa tulliselvityksen jälkeen tavarat haltuunsa ilman, että verovelkaa on turvattu riskin mukaan määräytyvällä vakuudella. Toisin kuin esitysluonnoksessa (3.3.3 kohta, väliotsikko Lykätyn menettelyn vaikutuksista valvontaan ja petosmahdollisuuksiin) esitetään, vähennyskelpoisuus ei Tullin näkemyksen mukaan pienennä maahantuonnista suoritettavien verojen menettämisriskiä. Vähennyskelpoisuus on arvonlisäverotusjärjestelmään olennaisesti kuuluva elementti. Tämän vuoksi asiasta saa harhaanjohtavan kuvan, jos tilanteessa, jossa siirrytään tulliselvityksen yhteydessä tapahtuvasta maahantuonnin arvonlisäverotuksesta lykättyyn verotukseen, todetaan vähennyskelpoisuuden pienentävän verojen menettämisriskiä.

Verojen menettämisriskiin liittyy myös seuraava esimerkki:

Maahantuojana toimiva A tuo maahan 1000 euron arvoisia tuotteita. A voi myydä maahantuomansa tavarat kumppanilleen B:lle 2000 euron kappalehintaan. Tästä valtiolle tilitettävä arvonlisävero on 480 euroa. B myy tavarat kuluttajille 2010 euron kappalehintaan. Tilitettävä arvonlisävero on 2,40 euroa. Jos A jättää arvonlisäveron tarkoituksellisesti tilittämättä ja ajautuu konkurssiin, valtiolle aiheutuu verotappio: 482,40 euron sijasta valtio saa vain B:n tilittämät 2,40 euroa.

Lykättyssä menettelyssä A ehtii velkaantua kauemmin kuin nykymenettelyssä, jossa arvonlisävero tulee maksaa maahantuonnin yhteydessä, jollei maahantuoja saa maksuaikaa vakuutta vastaan. Nykyisin maksukyvyttömäksi ajautuneen A:n maahantuonti saadaan pysäytettyä välittömästi.

Esitysluonnoksessa (sivu 39) todetaan seuraavaa:

H14/01.02.01/2017

17.2.2017

"Lykätyn menettelyn soveltuessa maahantuojalla ei olisi enää tarvetta käyttää 42-menettelyä, koska lykättyllä menettelyllä tavaroiden verotta haltuun saaminen olisi jatkossa helpompaa näissäkkin tilanteissa. Tavarat voidaan nykyään saada verotta haltuun myös esimerkiksi asettamalla tavarat varastointimenettelyyn. Tällöin tavarat ovat kuitenkin tullivalvonnassa menettelyn päättämisen saakka."

Menettelyä 42 koskevan toteamuksen tarkoitus jää epäselväksi. Joka tapauksessa tätä menettelyä on sovellettu Suomessa vuosittain hyvin harvoin. Varastointimenettely (ilmeisesti tällä tarkoitetaan tullivarastointimenettelyä, kuten Tulli on tässä lausunnossa myös aiemmin olettanut) ei ole hyvä lykättyyn menettelyyn rinnastettava esimerkki tilanteesta, jossa tavarat ovat maahantuojan hallussa verotta. Tavaroiden ollessa tullivarastointimenettelyyn asetettuina tullivarastossa ne eivät ensinnäkään ole maahantuojan, vaan varastonpitäjän, hallussa. Lisäksi tull- tai verovelkaa ei ole edes syntynyt kysymyksessä olevista tullivalvonnan alaisista tavaroista. Mainituista syistä tullivarastointia ei tulisi käyttää esimerkkinä sellaisesta tavaroiden verottomasta hallussapidosta, joka voidaan rinnastaa tavaroiden verottomaan hallussapitoon lykätyn menettelyn aikana.

Esitysluonnoksessa (sivu 13) todetaan, että Tulli ei joudu käyttämään vakuutta usein. Oikeampi ilmaisu olisi, että Tulli *ei ole joutunut* käyttämään vakuutta usein. Se, miksi vakuus on jouduttu realisoimaan vain harvoin, johtuu siitä, että Tulli soveltaa riskit huomioon ottavaa vakuusharkintaa. Tapausten, joissa vakuus on jouduttu realisoimaan, pieni lukumäärä johtuu nimenomaan Tullin asiantuntevasta vakuusharkinnasta, jossa on otettu huomioon yritysten erilainen kyky suoriutua velvoitteistaan.

Edellä esitetyn perusteella Tulli katsoo, että esitysluonnoksessa annetaan jossakin määrin vähättelevä kuva muutoksesta, joka tapahtuu, kun siirrytään oma-aloitteiseen ja lykättyyn verotukseen.

Kuten esitysluonnoksessa todetaan, arvonlisäveroa ja tullia koskevat verojäämät Tullissa olivat vuonna 2015 noin 0,09 prosenttia ja vuonna 2014 0,36 prosenttia niiden kannosta. On ilmeistä, että verojäämät tulevat kasvamaan noista luvuista, koska valtion verosaatavia ei enää turvata riskit huomioon ottavilla vakuuksilla. Toisin kuin nykyisin, tulevaisuudessa ei pystytä myöskään välittömästi estämään maksukyvyttömäksi joutuneen yrityksen maahantuontia. Voidaan siis perustellusti olettaa, että yksi hallituksen esitykseen kirjatusta maahantuonnin arvonlisäverotuksen Verohallinnolle siirron keskeisistä tavoitteista jää toteutumatta. Tämä koskee luonnoksen sivulla 33 ilmaistua tavoitetta toteuttaa siirto niin, että verojäämien ja veropetosten määrä ei siirron vuoksi kasvaisi.

Antti Hartikainen

Pääjohtaja